YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

2 päivänä toukokuuta 2006 *

Asiassa C-341/04,

jossa on kyse EY 68 ja EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Supreme Court (Irlanti) on esittänyt 27.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.8.2004, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Eurofood IFSC Ltd,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann (esittelevä tuomari), C. W. A. Timmermans, A. Rosas ja J. Malenovský sekä tuomarit J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, J. Klučka, U. Lõhmus ja E. Levits,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: hallintovirkamies K. Sztranc,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 12.7.2005 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Bondi, edustajinaan G. Moss, QC, B. Shipsey, SC, barrister-at-law J. Gleeson, barrister-at-law G. Clohessy, barrister-at-law E. Barrington, solicitor B. O'Neil, solicitor D. Smith ja solicitor C. Mallon,

- Bank of America NA, edustajinaan M. M. Collins, SC, L. McCann, SC, barrister-at-law B. Kennedy ja solicitor W. Day,

- Official Liquidator Farrell, edustajinaan G. Collins, SC, barrister-at-law D. Murphy ja solicitor T. O'Grady,

- Director of Corporate Enforcement, edustajinaan principal solicitor A. Keating ja barrister-at-law C. Costello,

- Certificate/Note holders, edustajinaan solicitor D. Baxter, D. McDonald, SC, ja barrister-at-law J. Breslin,

– Irlanti, asiamiehenään D. O'Hagan, avustajanaan barrister-at-law D. Barniville,

– Tšekin hallitus, asiamiehenään T. Boček,

– Saksan hallitus, asiamiehenään W.-D. Plessing,

– Ranskan hallitus, asiamiehinään G. de Bergues, J-C. Niollet ja A. Bodard-Hermant,

– Italian hallitus, asiamiehenään I. M. Braguglia, avustajinaan O. Fiumara ja M. Massella Ducci Teri,

– Unkarin hallitus, asiamiehenään P. Gottfried,

– Itävallan hallitus, asiamiehenään C. Pesendorfer,

– Suomen hallitus, asiamiehinään T. Pynnä ja A. Guimaraes-Purokoski,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään C. O'Reilly ja A.-M. Rouchaud-Joët,

kuultuaan julkisasiamiehen 27.9.2005 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee maksukyvyttömyysmenettelyistä 29 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 (EYVL L 160, s. 1; jäljempänä asetus) tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty maksukyvyttömyysmenettelyssä, joka koskee Irlannin oikeuden mukaan perustettua Eurofood IFSC Ltd -nimistä yhtiötä (jäljempänä Eurofood).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

3 Asetuksen 1 artiklan 1 kohdan mukaan kyseistä asetusta sovelletaan "sellaiseen velallisen kaikkia velkoja koskevaan maksukyvyttömyysmenettelyyn, jossa velallinen menettää osittain tai kokonaan määräysvallan omaisuuteensa ja jossa määrätään selvittäjä".

4 Kyseisen asetuksen 2 artikla, jonka otsikko on "Määritelmät", kuuluu seuraavasti:

"Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) 'maksukyvyttömyysmenettelyllä' 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kaikkia velkoja koskevaa menettelyä. Luettelo menettelyistä on liitteessä A;

b) 'selvittäjällä' sellaista henkilöä tai toimielintä, jonka tehtävänä on hallinnoida tai muuttaa rahaksi menettelyn piiriin kuuluvaa omaisuutta taikka valvoa velallisen liiketoimintaa. Luettelo näistä henkilöistä ja toimielimistä on liitteessä C;

– –

e) maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista tai selvittäjän määräämistä koskevalla 'päätöksellä' sellaisen tuomioistuimen tekemää päätöstä, joka on toimivaltainen päättämään menettelyn aloittamisesta tai selvittäjän määräämisestä;

f) 'menettelyn alkamisella' ajankohtaa, josta alkaen päätöstä menettelyn aloittamisesta on noudatettava riippumatta siitä, onko päätös lopullinen;

– –"

5 Asetuksen liitteessä A, joka koskee asetuksen 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja maksukyvyttömyysmenettelyitä, mainitaan Irlannin osalta pakollinen likvidaatiomenettely (compulsory winding up by the Court). Saman asetuksen liitteessä C mainitaan edellä mainitun 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuna selvittäjänä kyseisen jäsenvaltion osalta "provisional liquidator".

6 Asetuksen 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään toimivaltaisen tuomioistuimen määrittämisestä seuraavaa:

"1. Sen jäsenvaltion tuomioistuin, jossa velallisella on pääintressien keskus, on toimivaltainen aloittamaan maksukyvyttömyysmenettelyn. Yhteisön ja muun oikeushenkilön pääintressien keskuksen katsotaan sijaitsevan siinä valtiossa, jossa oikeushenkilöllä on sääntömääräinen kotipaikka, jollei muuta näytetä.

2. Jos velallisen pääintressien keskus sijaitsee jäsenvaltiossa, muun jäsenvaltion tuomioistuin on toimivaltainen aloittamaan maksukyvyttömyysmenettelyn vain, jos velallisella on toimipaikka tässä jäsenvaltiossa. Tällaisen menettelyn vaikutukset rajoittuvat viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa sijaitsevaan velallisen omaisuuteen."

7 Asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa säädetään sovellettavan lain määrittämisen osalta seuraavaa:

"Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, maksukyvyttömyysmenettelyyn ja sen vaikutuksiin sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jossa menettely on alkanut – –."

8 Asetuksen 16 artiklan 1 kohdassa säädetään maksukyvyttömyysmenettelyn tunnustamisen osalta seuraavaa:

"Maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskeva päätös, jonka on tehnyt 3 artiklan mukaan toimivaltainen jäsenvaltion tuomioistuin, on tunnustettava kaikissa muissa jäsenvaltioissa siitä alkaen, kun päätöstä on noudatettava menettelyn aloitusvaltiossa."

9 Asetuksen 17 artiklan 1 kohta kuuluu seuraavasti:

"Päätös 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamisesta saa ilman eri muodollisuuksia muissa jäsenvaltioissa samat vaikutukset kuin sillä on menettelyn aloitusvaltion lain mukaan – –."

10 Asetuksen 26 artikla kuuluu kuitenkin seuraavasti:

"Jäsenvaltio voi kieltäytyä tunnustamasta toisessa jäsenvaltiossa aloitettua maksukyvyttömyysmenettelyä tai panemasta täytäntöön menettelyn yhteydessä annettua päätöstä, milloin tunnustaminen tai täytäntöönpano olisi vastoin sen valtion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), erityisesti vastoin sen perusperiaatteita tai sen valtiosäännössä turvattuja yksilön oikeuksia ja vapauksia."

11 Asetuksen 29 artiklan a alakohdan mukaan päämenettelyn selvittäjä voi pyytää sekundäärimenettelyn aloittamista.

12 Asetuksen 38 artiklassa säädetään, että jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan määräämä väliaikainen selvittäjä "voi pyytää toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan velallisen omaisuuden säilyttämiseksi ja turvaamiseksi sen valtion lain mukaisia toimenpiteitä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen ja menettelyn aloittamista koskevan päätöksen tekemisen väliseksi ajaksi".

Kansallinen lainsäädäntö

13 Vuonna 1963 annetun yhtiölain (Companies Act 1963, jäljempänä Companies Act) 212 §:ssä High Courtille annetaan toimivalta aloittaa minkä tahansa yhtiön likvidaatiomenettely.

14 Companies Actin 215 §:ssä säädetään, että tuomioistuimelta on pyydettävä yhtiön likvidaatiomenettelyn aloittamista hakemuksella, jonka tekee joko kyseinen yhtiö tai sen yksi tai useampi velkoja.

15 Companies Actin 220 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1) Kun yhtiö on tehnyt päätöksen vapaaehtoisen likvidaatiomenettelyn aloittamisesta ennen kuin on jätetty hakemus tuomioistuimen määräämän likvidaatiomenettelyn aloittamisesta, yhtiön likvidaatiomenettelyn katsotaan alkaneen yhtiön päätöksen tekohetkenä, ja jos tuomioistuin ei mahdollisen toteen näytetyn petoksen tai virheen perusteella katso parhaaksi määrätä toisin, kaikki vapaaehtoisessa likvidaatiomenettelyssä toteutetut menettelyt katsotaan pätevästi toteutetuiksi.

2) Muussa tapauksessa tuomioistuimen määräämän yhtiön likvidaatiomenettelyn katsotaan alkavan sinä hetkenä, kun hakemus likvidaatiomenettelyn aloittamisesta on jätetty."

16 Companies Actin 226 §:n 1 momentissa säädetään, että tuomioistuin voi määrätä väliaikaisen selvittäjän minä hetkenä tahansa likvidaatiohakemuksen jättämisen jälkeen. Jos selvittäjää ei ole määrätty, se määrätään kyseisen lain 225 §:n mukaan silloin, kun päätös likvidaatiomenettelyn aloittamisesta tehdään. Lain 229 §:n 1 momentin mukaan silloin, kun "provisional liquidator" on määrätty, hänen on "otettava haltuunsa tai valvontaansa kaikki omaisuus ja saamiset, joihin yrityksellä on oikeus tai näyttää olevan oikeus".

Oikeusriidan perustana olevat tosiseikat ja ennakkoratkaisukysymykset

17 Eurofood perustettiin Irlannissa vuonna 1997 company limited by shares -tyyppisenä yhtiönä (osakeyhtiö), jonka sääntömääräisenä kotipaikkana oli International Financial Services Center Dublinissa. Kyseinen yhtiö on Italian oikeuden mukaan perustetun Parmalat SpA -nimisen yhtiön kokonaan omistama tytäryhtiö. Sen päätehtävänä oli tarjota rahoitusvälineitä Parmalat-konsernin yhtiöille.

18 Italian kauppa- ja teollisuusministeriö hyväksyi kiireellisistä toimenpiteistä maksukyvyttömien suuryritysten teollista rakenneuudistusta varten 23 päivänä joulukuuta 2003 annetun lain (decreto legge) nro 347 (GURI nro 298, 24.12.2003, s. 4) nojalla 24.12.2003 Parmalat SpA:n erityishallintomenettelyyn ja määräsi Bondin kyseisen yhtiön erityishallinnoijaksi.

19 Bank of America NA haki 27.1.2004 High Courtissa (Irlanti) pakollisen likvidaatiomenettelyn (compulsory winding up by the Court) aloittamista Eurofoodin osalta sekä väliaikaisen selvittäjän määräämistä. Tämä hakemus perustui väitteeseen, jonka mukaan viimeksi mainittu yhtiö oli maksukyvytön.

20 Kyseisen hakemuksen johdosta High Court määräsi samana päivänä Farrellin väliaikaiseksi selvittäjäksi (provisional liquidator) ja antoi tälle valtuudet ottaa kyseisen yhtiön omaisuus haltuunsa, hoitaa sen liiketoimintaa, avata pankkitili sen nimissä ja palkata asiamies.

21 Italian kauppa- ja teollisuusministeriö hyväksyi 9.2.2004 Eurofoodin erityishallintomenettelyyn ja määräsi Bondin erityishallinnoijaksi.

22 Tribunale civile e penale di Parmaan (Italia) jätettiin 10.2.2004 hakemus, jossa vaadittiin Eurofoodin julistamista maksukyvyttömäksi. Tuomioistuinkäsittelyn ajankohdaksi määrättiin 17.2.2004, mistä Farrellille ilmoitettiin 13.2.2004. Katsottuaan, että Eurofoodin pääintressien keskus on Italiassa, kyseinen tuomioistuin arvioi 20.2.2004 olevansa kansainvälisesti toimivaltainen toteamaan kyseisen yhtiön maksukyvyttömäksi.

23 High Court vahvisti 23.3.2004 antamassaan tuomiossa, että Eurofoodia koskeva maksukyvyttömyysmenettely oli Irlannin lain mukaan aloitettu Irlannissa päivänä, jolloin Bank of America NA oli jättänyt tätä koskevan hakemuksen, eli 27.1.2004. Koska High Court katsoi, että Eurofoodin pääintressien keskus oli Irlannissa, se totesi, että kyseisessä jäsenvaltiossa aloitettu menettely oli päämenettely. Se katsoi myös, että menettelyn kulkuun liittyvät olosuhteet Tribunale civile e penale di

Parmassa olivat sellaiset, että Irlannin tuomioistuimet voivat asetuksen 26 artiklan nojalla perustellusti kieltäytyä tunnustamasta kyseisen tuomioistuimen päätöstä. Todettuaan Eurofoodin maksukyvyttömäksi High Court määräsi kyseisen yhtiön likvidaatiomenettelyyn, minkä lisäksi se määräsi selvittäjäksi Farrellin.

24 Bondin haettua muutosta tähän tuomioon Supreme Court katsoi tarpeelliseksi lykätä asian käsittelyä ennen sen ratkaisemista ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Kun Irlannissa toimivaltaisessa tuomioistuimessa haetaan maksukyvyttömän yhtiön likvidaatiomenettelyn (winding up) aloittamista ja kun tämä tuomioistuin tekee päätöksen, joka on voimassa siihen asti, kunnes mahdollinen päätös likvidaatiomenettelyn aloittamisesta tehdään, ja jossa määrätään väliaikainen selvittäjä (provisional liquidator), jolla on valtuudet ottaa yhtiön omaisuus haltuunsa, hoitaa yhtiön liiketoimintaa, avata pankkitili ja nimittää asiamies, mistä seuraa oikeudellisesti se, että yhtiöjohto menettää toimintavaltuutensa, onko tällainen päätös yhdessä tehdyn hakemuksen kanssa päätös, jolla aloitetaan – – asetuksen – – 16 artiklassa, sellaisena kuin sitä tulkitaan saman asetuksen 1 ja 2 artiklan perusteella, tarkoitettu maksukyvyttömyysmenettely (insolvency proceedings)?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, aloitetaanko Irlannin High Courtiin jätetyllä hakemuksella, joka koskee tuomioistuimen määräämän pakollisen likvidaatiomenettelyn (compulsory winding up) aloittamista, edellä mainitussa asetuksessa tarkoitettu maksukyvyttömyysmenettely (insolvency proceedings) Irlannin lainsäädännön (Companies Actin 220 §:n 2 momentin) nojalla, jonka mukaan yrityksen likvidaatio alkaa hakemuksen jättämispäivänä?

3) Onko toimivalta aloittaa päämenettely kyseessä olevan asetuksen 3 artiklan ja 16 artiklan nojalla sen jäsenvaltion tuomioistuimella, jossa maksukyvyttömyysmenettely on ensimmäisen kerran aloitettu, vaikka yhtiön sääntömääräinen kotipaikka ei sijaitse kyseisessä jäsenvaltiossa eikä yhtiö hallinnoi siellä säännöllisesti intressejään kolmansien osapuolten tiedettävissä olevalla tavalla?

4) Kun määritetään pääintressien keskusta tapauksessa, jossa

a) emoyhtiön sääntömääräinen kotipaikka ja sen tytäryhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsevat kahdessa eri jäsenvaltiossa

b) tytäryhtiö hallinnoi intressejään säännöllisesti ja täysin yhdenmukaisesti yritysidentiteettinsä kanssa kolmansien osapuolten tiedettävissä olevalla tavalla jäsenvaltiossa, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee

c) emoyhtiö voi omistamiensa osakkeiden ja johtajien nimitysvaltansa perusteella harjoittaa tytäryhtiön toimintaa koskevaa määräysvaltaa ja tosiasiassa myös tekee niin,

ovatko ratkaisevia tekijöitä edellä b vai c kohdassa mainitut seikat?

5) Kun on selvästi vastoin jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita, että tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen päätöksellä on oikeudellinen vaikutus henkilöihin tai elimiin, joiden oikeutta oikeudenmukaiseen menettelyyn tai oikeutta tulla kuulluiksi ei ole noudatettu päätöstä tehtäessä, onko kyseisen jäsenvaltion tunnustettava edellä mainitun asetuksen 17 artiklan nojalla muun jäsenvaltion tuomioistuimen tekemä päätös, jolla on tarkoitus aloittaa yhtiötä koskeva maksukyvyttömyysmenettely, vaikka ensin mainitun jäsenvaltion tuomioistuin katsoo, että kyseinen päätös on tehty edellä mainittujen periaatteiden vastaisesti, ja vaikka toisessa jäsenvaltiossa menettelyä hakenut henkilö on pyynnöistä huolimatta ja vastoin tämän jäsenvaltion tuomioistuimen määräystä kieltäytynyt toimittamasta ensimmäisen jäsenvaltion oikeuden mukaisesti määrätylle yhtiön 'provisional liquidatorille' jäljennöksiä hakemuksen perustana olevista keskeisistä asiakirjoista?"

25 Supreme Courtin pyyntö käsiteltävänä olevan asian käsittelemisestä työjärjestyksen 104 a artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätyssä nopeutetussa menettelyssä hylättiin yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.9.2004 antamalla määräyksellä.

Ennakkoratkaisukysymykset

Neljäs kysymys

26 Neljännellä kysymyksellään, joka on syytä tutkia ensiksi, koska se liittyy yleisesti asetuksessa käyttöön otettuun järjestelmään, jolla määritetään jäsenvaltioiden tuomioistuinten toimivalta, kansallinen tuomioistuin haluaa tietää, mikä on ratkaiseva tekijä määritettäessä tytäryhtiön pääasiallisten intressien keskusta, kun emoyhtiön sääntömääräinen kotipaikka ja sen tytäryhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsevat kahdessa eri jäsenvaltiossa.

27 Kansallinen tuomioistuin pohtii sitä, miten painotetaan yhtäältä sitä, että tytäryhtiö hallinnoi intressejään säännöllisesti ja yhdenmukaisesti yritysidentiteettinsä kanssa kolmansien osapuolten tiedettävissä olevalla tavalla jäsenvaltiossa, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, ja toisaalta sitä, että emoyhtiö voi omistamiensa tytäryhtiön osakkeiden ja tytäryhtiön johtajien nimitysvaltansa perusteella harjoittaa tytäryhtiön toimintaa koskevaa määräysvaltaa.

28 Asetuksen 3 artiklassa säädetään kahdesta erityyppisestä menettelystä. Maksukyvyttömyysmenettelyllä, jonka kyseisen artiklan 1 kohdan mukaisesti aloittaa sen jäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin, jossa velallisella on pääintressien keskus, ja jota kutsutaan päämenettelyksi, on universaalivaikutus, sillä sitä sovelletaan kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa asetusta sovelletaan, olevaan velallisen omaisuuteen. Vaikka menettelyn voi kyseisen artiklan 2 kohdan mukaisesti aloittaa myöhemmin sen jäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin, jossa velallisella on toimipaikka, kyseisen sekundäärimenettelyksi kutsutun menettelyn vaikutus rajoittuu velallisen omaisuuteen, joka sijaitsee viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa.

29 Asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa täsmennetään, että yhteisön pääintressien keskuksen katsotaan sijaitsevan siinä valtiossa, jossa sillä on sääntömääräinen kotipaikka, jollei muuta näytetä.

30 Tästä seuraa, että asetuksessa käyttöön otetussa järjestelmässä, jolla määritetään jäsenvaltioiden tuomioistuinten toimivalta, kullekin erillisen oikeudellisen yksikön muodostavalle velalliselle on olemassa oma toimivaltainen tuomioistuin.

31 Pääintressien keskuksen käsite on asetuksen oma käsite. Sillä on näin ollen itsenäinen merkitys, ja sitä on siis tulkittava yhtenäisellä ja kansallisista lainsäädännöistä riippumattomalla tavalla.

32 Tämän käsitteen merkitystä selvitetään asetuksen johdanto-osan 13 perustelukappaleessa, jossa todetaan, että "'pääintressien keskuksen' olisi oltava sama kuin paikka, jossa velallinen hallinnoi säännöllisesti intressejään ja joka on näin ollen kolmansien osapuolten tiedettävissä".

33 Tästä määritelmästä ilmenee, että pääintressien keskus on määritettävä sellaisten kriteerien perusteella, jotka ovat sekä objektiivisia että kolmansien osapuolten tiedettävissä. Tämä objektiivisuus ja mahdollisuus olla kolmansien osapuolten tiedettävissä ovat tarpeen, jotta voidaan taata oikeusvarmuus ja ennakoitavuus määritettäessä se tuomioistuin, joka on toimivaltainen aloittamaan päämenettelyn. Tämä oikeusvarmuus ja ennakoitavuus ovat sitäkin tärkeämpiä, kun toimivaltaisen tuomioistuimen määrittäminen johtaa asetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavan lain määrittämiseen.

34 Tästä seuraa, että velallisyhtiön pääintressien keskusta määritettäessä yhteisön lainsäätäjän kyseisen yhtiön sääntömääräisen kotipaikan hyväksi säätämä yksinkertainen olettama voidaan kumota vain silloin, kun objektiivisten ja kolmansien osapuolten tiedettävissä olevien seikkojen perusteella voidaan osoittaa, että tosiasiallinen tilanne on erilainen kuin se, jota kyseisen sääntömääräisen kotipaikan sijainnin katsotaan kuvaavan.

35 Asia voisi olla näin erityisesti sellaisen "postilaatikkoyhtiön" osalta, joka ei harjoita minkäänlaista toimintaa sen jäsenvaltion alueella, jossa sen kotipaikka sijaitsee.

36 Kun yhtiö sitä vastoin harjoittaa toimintaansa sen jäsenvaltion alueella, jossa sen kotipaikka sijaitsee, pelkästään se seikka, että sen toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut emoyhtiö harjoittaa tai voi harjoittaa sen taloudellisia valintoja koskevaa määräysvaltaa, ei riitä torjumaan asetuksessa säädettyä olettamaa.

37 Neljänteen kysymykseen on näin ollen vastattava, että kun velallisena on tytäryhtiö, jonka sääntömääräinen kotipaikka ja jonka emoyhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsevat kahdessa eri jäsenvaltiossa, asetuksen 3 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä esitetty olettama, jonka mukaan kyseisen tytäryhtiön pääasiallisten intressien keskus sijaitsee jäsenvaltiossa, jossa sen kotipaikka sijaitsee, voidaan kumota vain silloin, kun objektiivisten ja kolmansien osapuolten tiedettävissä olevien seikkojen perusteella voidaan osoittaa, että tosiasiallinen tilanne on erilainen kuin se, jota kyseisen sääntömääräisen kotipaikan sijainnin katsotaan kuvaavan. Asia voisi olla näin erityisesti sellaisen yhtiön osalta, joka ei harjoita minkäänlaista toimintaa sen jäsenvaltion alueella, jossa sen kotipaikka sijaitsee. Kun yhtiö sitä vastoin harjoittaa toimintaansa sen jäsenvaltion alueella, jossa sen kotipaikka sijaitsee, se seikka, että sen toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut emoyhtiö harjoittaa tai voi harjoittaa sen taloudellisia valintoja koskevaa määräysvaltaa, ei riitä kumoamaan asetuksessa säädettyä olettamaa.

Kolmas kysymys

38 Kolmannella kysymyksellään, joka on syytä tutkia toiseksi, koska se koskee yleisesti asetuksessa käyttöön otettua tunnustamisjärjestelmää, kansallinen tuomioistuin haluaa tietää, onko toimivalta aloittaa päämenettely asetuksen 3 artiklan ja 16 artiklan nojalla katsottava olevan sen jäsenvaltion tuomioistuimella, jossa maksukyvyttömyysmenettely on ensimmäisen kerran aloitettu, vaikka yhtiön sääntömääräinen kotipaikka ei sijaitse kyseisessä jäsenvaltiossa eikä yhtiö hallinnoi siellä säännöllisesti intressejään kolmansien osapuolten tiedettävissä olevalla tavalla. Kansallinen tuomioistuin haluaa siten tietää, voiko tilanteessa, jossa jäsenvaltion

tuomioistuin on katsonut olevansa toimivaltainen aloittamaan päämenettelyn, tällaista toimivaltaa valvoa tuomioistuin, joka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista on pyydetty.

39 Kuten asetuksen johdanto-osan 22 perustelukappaleesta ilmenee, asetuksen 16 artiklan 1 kohdassa määritelty ensisijaisuussääntö, jonka mukaan jäsenvaltiossa aloitettu maksukyvyttömyysmenettely on tunnustettava kaikissa muissa jäsenvaltioissa siitä alkaen, kun päätöstä on noudatettava menettelyn aloitusvaltiossa, perustuu keskinäisen luottamuksen periaatteeseen.

40 Nimenomaan tämä keskinäinen luottamus on mahdollistanut sellaisen toimivaltaa koskevan sitovan järjestelmän käyttöönoton, jota kaikki asetuksen soveltamisalaan kuuluvat tuomioistuimet ovat velvollisia noudattamaan, ja sen, että jäsenvaltiot ovat vastaavasti luopuneet omista tunnustamista ja täytäntöönpanomääräyksiä koskevista kansallisista säännöistään maksukyvyttömyysmenettelyyn liittyvien ratkaisujen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevan yksinkertaistetun menettelyn hyväksi (ks. vastaavasti tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen (EYVL 1972, L 299, s. 32; jäljempänä Brysselin yleissopimus) osalta asia C-116/02, Gasser, tuomio 9.12.2003, Kok. 2003, s. I-14693, 72 kohta ja asia C-159/02, Turner, tuomio 27.4.2004, Kok. 2004, s. I-3565, 24 kohta).

41 Tälle keskinäisen luottamuksen periaatteelle on ominaista se, että jäsenvaltion tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi on jätetty päämenettelyn aloittamista koskeva hakemus, tarkistaa toimivaltansa asetuksen 3 artiklan 1 kohdan kannalta, eli se toisin sanoen tutkii, onko velallisen pääintressien keskus kyseisessä jäsenvaltiossa. Tältä osin on korostettava, että tällaisen tutkinnan on tapahduttava noudattamalla olennaisia menettelyllisiä takuita, jotka ovat edellytyksenä oikeudenmukaiselle oikeudenkäynnille (ks. tämän tuomion 66 kohta).

42 Kuten asetuksen johdanto-osan 22 perustelukappaleessa on täsmennetty, keskinäisen luottamuksen periaate edellyttää sitä vastoin sitä, että muiden jäsenvaltioiden tuomioistuimet tunnustavat päämenettelyn aloittamista koskevan päätöksen niiden voimatta tutkia sitä, miten ensimmäinen tuomioistuin on arvioinut toimivaltaansa.

43 Jos osapuoli aikoo sen perusteella, että velallisen pääintressien keskus on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa päämenettely on aloitettu, riitauttaa sen, että kyseisen menettelyn aloittanut tuomioistuin on katsonut olevansa toimivaltainen, sen on haettava muutosta aloittamispäätökseen sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, jossa tämä menettely aloitettiin, kyseisen jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa säädettyjen muutoksenhakukeinojen mukaisesti.

44 Kolmanteen kysymykseen on siis vastattava, että asetuksen 16 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltioiden tuomioistuinten on tunnustettava toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa aloitettu päämenettely niiden voimatta tutkia menettelyn aloitusvaltion tuomioistuimen toimivaltaa.

Ensimmäinen kysymys

45 Kansallinen tuomioistuin haluaa ensimmäisellä kysymyksellään tietää, onko päätös, jolla jäsenvaltion tuomioistuin, jossa on haettu maksukyvyttömän yhtiön likvidaatiomenettelyn aloittamista, määrää ennen likvidaatiomenettelyn aloittamista koskevan päätöksen tekemistä väliaikaisen selvittäjän, jolla on sellaiset valtuudet, joista seuraa oikeudellisesti se, että yhtiöjohto menettää toimintavaltuutensa, päätös, jolla aloitetaan asetuksen 16 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu maksukyvyttömyysmenettely.

46 Asetuksen 1 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ilmenee, että maksukyvyttömyysmenettelyiden, joihin kyseistä säännöstä sovelletaan, on täytettävä neljä tunnusmerkkiä. Kyseessä on oltava velallisen kaikkia velkoja koskeva maksukyvyttömyysmenettely, jossa velallinen menettää ainakin osittain määräysvallan omaisuuteensa ja jossa määrätään selvittäjä.

47 Kyseiset menettelyt on lueteltu asetuksen liitteessä A, ja luettelo selvittäjistä sisältyy asetuksen liitteeseen C.

48 Asetuksella ei ole tarkoitus ottaa käyttöön yhtenäistä maksukyvyttömyysmenettelyä, vaan kuten sen johdanto-osan toisesta perustelukappaleesta ilmenee, sillä on tarkoitus taata "rajat ylittävien maksukyvyttömyysmenettelyjen tehokas ja tehollinen toiminta". Tässä tarkoituksessa siinä vahvistetaan säännöt, joilla pyritään asetuksen johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa esitetyn mukaisesti "maksukyvyttömän velallisen omaisuutta koskevien toimenpiteiden yhteensovittamiseen".

49 Kun asetuksen 16 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vaaditaan, että päämenettelyn aloittamista koskeva päätös, jonka on tehnyt jäsenvaltion tältä osin toimivaltainen tuomioistuin, on tunnustettava kaikissa muissa jäsenvaltioissa siitä alkaen, kun päätöstä on noudatettava jäsenvaltiossa, jossa päätös on tehty, kyseisessä säännöksessä asetetaan aikajärjestykseen perustuva ensisijaisuussääntö ensiksi tehdyn aloittamispäätöksen hyväksi. Kuten kyseisen asetuksen johdanto-osan 22 perustelukappaleessa on selvitetty, "menettelyn ensimmäisenä aloittaneen tuomioistuimen päätös olisi tunnustettava muissa jäsenvaltioissa ilman, että niissä voitaisiin tutkia kyseisen tuomioistuimen päätöstä".

50 Asetuksessa ei kuitenkaan määritetä riittävän täsmällisesti käsitettä "maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskeva päätös".

51 Tältä osin on todettava, että maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevista edellytyksistä ja muotomääräyksistä säädetään kansallisessa oikeudessa, ja ne vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltiosta toiseen. Eräissä jäsenvaltioissa menettely aloitetaan hyvin pian hakemuksen jättämisen jälkeen, sillä tarvittavat tarkistukset tehdään myöhemmin. Toisissa jäsenvaltioissa on ennen menettelyn aloittamista saatava eräitä keskeisiä vahvistuksia, jotka voivat vaatia melko pitkän ajan. Eräiden kansallisten lakien mukaan menettely voi olla vireillä "väliaikaisesti" usean kuukauden ajan.

52 Kuten Euroopan yhteisöjen komissio on väittänyt, asetuksella käyttöön otetun järjestelmän tehokkuuden takaamiseksi on tärkeää, että sen 16 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä tunnustamisperiaatetta voidaan soveltaa menettelyn aikana mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Järjestelmälle, jossa määrätään, että on mahdollista aloittaa ainoastaan yksi päämenettely, jolla on vaikutuksia kaikissa jäsenvaltioissa, joissa asetusta sovelletaan, voisi aiheutua vakavia häiriöitä, jos viimeksi mainittujen jäsenvaltioiden tuomioistuimet, joiden käsiteltäviksi on samanaikaisesti saatettu velallisen maksukyvyttömyyteen perustuvia hakemuksia, voisivat pidemmän ajanjakson aikana vaatia itselleen kilpailevaa toimivaltaa.

53 Käsitettä "maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskeva päätös" on tulkittava ottamalla huomioon tämä päämäärä, joka koskee asetuksella käyttöön otetun järjestelmän tehokkuuden takaamista.

54 Asetuksessa tarkoitetuksi "maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevaksi päätökseksi" on näin ollen katsottava paitsi päätös, joka sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa päätöksen tehnyt tuomioistuin sijaitsee, on muodollisesti luokiteltu aloittamispäätökseksi, myös velallisen maksukyvyttömyyteen perustuvan, asetuksen liitteessä A tarkoitetun menettelyn aloittamista koskevan hakemuksen johdosta tehty päätös, kun kyseisen päätöksen johdosta velallinen menettää määräysvallan omaisuuteensa ja kun siinä määrätään asetuksen liitteessä C tarkoitettu selvittäjä. Tällainen määräysvallan menettäminen merkitsee sitä, että velallinen menettää oikeuden hallita omaisuuttaan. Tällaisessa tapauksessa kaksi maksukyvyttömyysmenettelylle ominaista seurausta, eli liitteessä C tarkoitetun selvittäjän määrääminen ja se, että velallinen menettää määräysvallan omaisuuteensa, tulevat nimittäin voimaan, ja kaikki tällaiselle menettelylle asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa annetun määritelmän osatekijät siten täyttyvät.

55 Toisin kuin Bondi ja Italian hallitus väittävät, tätä tulkintaa ei voi kumota se, että liitteessä C tarkoitettu selvittäjä voi olla väliaikaisesti määrätty selvittäjä.

56 Sekä Bondi että Italian hallitus myöntävät pääasian osalta, että "provisional liquidator", jonka High Court määräsi 27.1.2004 tekemällään päätöksellä, kuuluu Irlannin osalta asetuksen liitteessä C mainittuihin selvittäjiin. Ne esittävät kuitenkin, että kyse on väliaikaisesta selvittäjästä ja että asetus sisältää erityissäännöksen, jota sovelletaan tällaisessa tapauksessa. Kuten ne huomauttavat, väliaikainen selvittäjä, joka on kyseisen asetuksen johdanto-osan 16 perustelukappaleessa määritelty selvittäjäksi, joka "on määrätty ennen päämenettelyn aloittamista", oikeutetaan nimittäin tämän asetuksen 38 artiklassa pyytämään toimenpiteitä velallisen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan omaisuuden turvaamiseksi maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen ja menettelyn aloittamista koskevan päätöksen tekemisen väliseksi ajaksi. Bondi ja Italian hallitus päättelevät tästä, että väliaikaisen selvittäjän määrääminen ei voi aloittaa päämenettelyä.

57 Tältä osin on todettava, että asetuksen 38 artiklaa on luettava yhdessä sen 29 artiklan kanssa, jonka mukaan päämenettelyn selvittäjällä on oikeus pyytää sekundäärimenettelyn aloittamista toisessa jäsenvaltiossa. Kyseisessä 38 artiklassa tarkoitetaan siten tilannetta, jossa jäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa on pantu vireille päämenettely ja jossa kyseinen tuomioistuin on tosin määrännyt jonkun henkilön tai elimen valvomaan väliaikaisesti velallisen omaisuutta, mutta se ei ole vielä määrännyt siitä, että velallinen menettää määräysvallan omaisuuteensa, tai määrännyt asetuksen liitteessä C tarkoitettua selvittäjää. Tällaisessa tapauksessa kyseessä oleva henkilö tai elin ei tosin voi aloittaa sekundäärimenettelyä toisessa jäsenvaltiossa, mutta se voi pyytää toimenpiteisiin ryhtymistä velallisen tässä jäsenvaltiossa sijaitsevan omaisuuden turvaamiseksi. Asia ei kuitenkaan ole näin pääasiassa, jossa High Court määräsi asetuksen liitteessä C tarkoitetun "provisional liquidatorin" ja määräsi, että velallinen menettää määräysvallan omaisuuteensa.

58 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen 16 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitetuksi maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevaksi päätökseksi on katsottava jäsenvaltion sellaisen tuomioistuimen tekemä päätös, jonka käsiteltäväksi on saatettu tätä tarkoittava hakemus, joka perustuu velallisen maksukyvyttömyyteen ja koskee tämän asetuksen liitteessä A tarkoitetun menettelyn aloittamista, kun kyseisen päätöksen johdosta velallinen menettää määräysvallan omaisuuteensa ja kun siinä määrätään tämän asetuksen liitteessä C tarkoitettu selvittäjä. Tämä määräysvallan menettäminen merkitsee sitä, että velallinen menettää oikeuden hallita omaisuuttaan.

Toinen kysymys

59 Ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus huomioon ottaen ei ole tarvetta vastata toiseen kysymykseen.

Viides kysymys

60 Kansallinen tuomioistuin haluaa viidennellä kysymyksellään tietää, onko jäsenvaltion asetuksen 17 artiklan nojalla tunnustettava toisessa jäsenvaltiossa aloitettu maksukyvyttömyysmenettely, kun kyseisen menettelyn aloittamista koskeva päätös on tehty noudattamatta menettelysääntöjä ensiksi mainitun jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteiden mukaisesti.

61 Vaikka asetuksen johdanto-osan 22 perustelukappaleessa keskinäisen luottamuksen periaatteesta johdetaan, että "perusteet tunnustamatta jättämiselle olisi rajoitettava ainoastaan välttämättömimpään", asetuksen 26 artiklassa säädetään, että jäsenvaltio voi kieltäytyä tunnustamasta toisessa jäsenvaltiossa aloitettua maksukyvyttömyysmenettelyä, milloin tunnustaminen olisi vastoin sen valtion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), erityisesti vastoin sen perusperiaatteita tai sen valtiosäännössä turvattuja yksilön oikeuksia ja vapauksia.

62 Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut Brysselin yleissopimuksen osalta, että kyseisen yleissopimuksen 27 artiklan 1 kohtaan sisältyvään oikeusjärjestyksen perusteita koskevaan määräykseen, jolla rajoitetaan yhden yleissopimuksella tavoitellun perustavanlaatuisen päämäärän eli tuomioiden vapaan liikkuvuuden helpottamisen toteuttamista, voidaan vedota ainoastaan poikkeustilanteissa (asia C-7/98, Krombach, tuomio 28.3.2000, Kok. 2000, s. I-1935, 19 ja 21 kohta).

63 Yhteisöjen tuomioistuin katsoi olevansa toimivaltainen valvomaan, missä rajoissa sopimusvaltion tuomioistuin voi tähän oikeusjärjestyksen perusteita koskevaan määräykseen nojautuen olla tunnustamatta toisen sopimusvaltion tuomioistuimen antamaa tuomiota, ja se totesi Brysselin yleissopimuksen osalta, että kyseistä

määräystä voidaan soveltaa ainoastaan, jos toisessa sopimusvaltiossa annetun tuomion tunnustaminen tai täytäntöönpano olisi kestämättömällä tavalla ristiriidassa täytäntöönpanovaltion oikeusjärjestyksen kanssa sen vuoksi, että tällä tunnustamisella tai täytäntöönpanolla loukattaisiin jotakin perustavanlaatuista periaatetta. Kyseessä on oltava sellaisen oikeussäännön ilmeinen rikkominen, jota pidetään täytäntöönpanovaltion oikeusjärjestyksessä olennaisen tärkeänä, tai sellaisen oikeuden ilmeinen loukkaaminen, jota pidetään tässä oikeusjärjestyksessä perustavanlaatuisena (em. asia Krombach, tuomion 23 ja 37 kohta).

64 Tätä oikeuskäytäntöä voidaan soveltaa asetuksen 26 artiklaa tulkittaessa.

65 Oikeudenkäyntimenettelyn osalta on huomautettava, että yhteisöjen tuomioistuin on nimenomaisesti tunnustanut yhteisön oikeuden yleisen periaatteen, jonka mukaan jokaisella on oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin (asia C-185/95 P, Baustahlgewebe v. komissio, tuomio 17.12.1998, Kok. 1998, s. I-8417, 20 ja 21 kohta; yhdistetyt asiat C-174/98 P ja C-189/98 P, Alankomaat ja Van der Wal v. komissio, tuomio 11.1.2000, Kok. 2000, 17 kohta ja em. asia Krombach, tuomion 26 kohta). Tämä periaate pohjautuu perusoikeuksiin, jotka ovat erottamaton osa yhteisön yleisiä oikeusperiaatteita, joiden noudattamista yhteisöjen tuomioistuin valvoo tukeutuen jäsenvaltioiden yhteiseen valtiosääntöperinteeseen ja erityisesti Roomassa 4.11.1950 allekirjoitettuun ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn yleissopimukseen.

66 Kun kyse on erityisesti oikeudesta saada tiedoksi oikeudenkäyntiasiakirjat ja yleisemmin oikeudesta tulla kuulluksi eli oikeuksista, joihin kansallisen tuomioistuimen esittämässä viidennessä kysymyksessä viitataan, on todettava, että kyseisillä oikeuksilla on merkittävä asema oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin järjestämisessä ja kulussa. Maksukyvyttömyysmenettelyn osalta velkojien tai heidän edustajiensa oikeus osallistua menettelyyn asianosaisten prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatetta noudattaen on erityisen tärkeää. Vaikka oikeutta tulla kuulluksi

koskevat konkreettiset yksityiskohtaiset säännöt voivat vaihdella sen mukaan, kuinka kiireellisesti asia on ratkaistava, kaikki tämän oikeuden käyttämistä koskevat rajoitukset on perusteltava asianmukaisesti, ja niihin on liitettävä menettelylliset takeet, joilla niille, joita tällainen menettely koskee, taataan mahdollisuus tosiasiallisesti riitauttaa kiireellisesti toteutetut toimenpiteet.

67 Viidenteen kysymykseen on nämä seikat huomioon ottaen vastattava, että asetuksen 26 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltio voi kieltäytyä tunnustamasta toisessa jäsenvaltiossa aloitettua maksukyvyttömyysmenettelyä, kun aloittamispäätöstä tehtäessä on selvästi rikottu perusoikeuksiin kuuluvaa henkilön, jota tällainen menettely koskee, oikeutta tulla kuulluksi.

68 Kansallisen tuomioistuimen on tarvittaessa selvitettävä, onko pääasiassa asia ollut näin Tribunale civile e penale di Parmassa käydyn menettelyn kulun osalta. Tältä osin on huomattava, että kyseinen tuomioistuin ei voi tyytyä soveltamaan omaa näkemystään asian käsittelyn suullisuudesta ja siitä, miten perustavanlaatuinen asema tällä on sen oikeusjärjestyksessä, vaan sen on kaikki seikat huomioon ottaen arvioitava, onko High Courtin määräämällä "provisional liquidatorilla" ollut riittävä mahdollisuus tulla kuulluksi.

Oikeudenkäyntikulut

69 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä

vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Kun velallisena on tytäryhtiö, jonka sääntömääräinen kotipaikka ja jonka emoyhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsevat kahdessa eri jäsenvaltiossa, maksukyvyttömyysmenettelyistä 29 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 3 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä esitetty olettama, jonka mukaan kyseisen tytäryhtiön pääasiallisten intressien keskus sijaitsee jäsenvaltiossa, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, voidaan kumota vain silloin, kun objektiivisten ja kolmansien osapuolten tiedettävissä olevien seikkojen perusteella voidaan osoittaa, että tosiasiallinen tilanne on erilainen kuin se, jota kyseisen sääntömääräisen kotipaikan sijainnin katsotaan kuvaavan. Asia voisi olla näin erityisesti sellaisen yhtiön osalta, joka ei harjoita minkäänlaista toimintaa sen jäsenvaltion alueella, jossa sen kotipaikka sijaitsee. Kun yhtiö sitä vastoin harjoittaa toimintaansa sen jäsenvaltion alueella, jossa sen kotipaikka sijaitsee, se seikka, että sen toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut emoyhtiö harjoittaa tai voi harjoittaa sen taloudellisia valintoja koskevaa määräysvaltaa, ei riitä kumoamaan kyseisessä asetuksessa säädettyä olettamaa.**

2) **Asetuksen N:o 1346/2000 16 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltioiden tuomioistuinten on tunnustettava toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa aloitettu päämenettely niiden voimatta tutkia menettelyn aloitusvaltion tuomioistuimen toimivaltaa.**

3) **Asetuksen N:o 1346/2000 16 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitetuksi maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevaksi päätökseksi on katsottava jäsenvaltion sellaisen tuomioistuimen tekemä päätös, jonka käsiteltäväksi on saatettu tätä tarkoittava hakemus, joka perustuu velallisen maksukyvyttömyyteen ja koskee tämän asetuksen liitteessä A tarkoitetun menettelyn aloittamista, kun kyseisen päätöksen johdosta velallinen menettää määräysvallan omaisuuteensa ja kun siinä määrätään asetuksen liitteessä C tarkoitettu selvittäjä. Tämä määräysvallan menettäminen merkitsee sitä, että velallinen menettää oikeuden hallita omaisuuttaan.**

4) **Asetuksen N:o 1346/2000 26 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltio voi kieltäytyä tunnustamasta toisessa jäsenvaltiossa aloitettua maksukyvyttömyysmenettelyä, kun aloittamispäätöstä tehtäessä on selvästi rikottu perusoikeuksiin kuuluvaa henkilön, jota tällainen menettely koskee, oikeutta tulla kuulluksi.**

Allekirjoitukset